

Menighedsrådets beretning 2022

Når jeg kigger op på alteret, kan jeg ikke lade være med at tænke på, at det ser ud som om, der ikke er sket det mindste, siden vi præsenterede John Kørners skitse tilbage på årsmødet i efteråret 2020.

Sådan er det ikke fat! Aktiviteterne om kunstprojektet har været mange. status er, at vi nu har tilsagn om i alt 800.000 kr. i fondsmidler. Tage Lund-Larsens fond, A.P.Møller, Augustinusfonden og Beckett-fonden har valgt at støtte os. Det er vi meget glade for.

Aftalerne med John Kørner og hans galleri, har ikke været så ligetil at få på skinner. John Kørner har valgt, at et meget erfarent og dygtigt glasværk i München skal producere hans kunstværk. Da hverken John Kørner, hans galleri eller vi er videre erfarne i den slags kunstværker, der involverer så mange forskellige parter, måtte vi hyre en kunstrådgiver til at hjælpe os med kontraktdrøftelserne. Med så mange involverede, hvem laver så kontrakt med hvem. Det var godt med hendes støtte til at balancere igennem det.

Så gik det op for os, at vi var uenige om, hvor gennemsigtig ruden måtte blive og om det kunne laves, så det blev flot både indefra og udefra. Det resulterede i, at Inger og Jørgen rejste til München, for at se hvad der konkret var tale om ift. mulige måder at omsættes tegning til glaskunst. Inger og Jørgen fik talt med dygtige folk på glasværket, og vi fik tilsendt en lille glasprøve, så vi kunne se det ved selvsyn på stedet.

Vi har villet være sikre på, at vi har gjort hvad vi kunne, for at undgå fejl og misforståelser. Det kan vi se, at der ville have været, hvis ikke vi havde været så pågående og muligvis irriterende.

Ja - vi er nok blevet oplevet som bøvlede at arbejde med. Men vi kan også vende det om, og sige at vi er dybt engagerede, og at vi står med en opgave vi skal kunne stå på mål for overfor de myndigheder og fonde, der har givet os tilladelser og tilskud på baggrund af vores beskrivelser. Og ikke mindst skal vi stå på mål for medlemmerne i Odense Valgmenighed og for vores by, som vi er en del af.

I februar måned blev vi kontaktet af vores gode kontakt i Odense Kommune, Bo Hune, som vi også fortalte om på sidste årsmøde. De er nu blevet mere konkrete på planerne for den lille park bag kirken. Vi har derfor haft besøg af Bo sammen med en ingeniør, en landskabsarkitekt, en jurist fra Odense Kommune. Det er kommunens ønske, at man kan gå direkte fra letbanestationen til Dronningensgade. Det kan man kun, hvis vi er med på at afgive eller sælge et stykke jord langs kirken til etablering af en sti. Den 14. marts lagde vi lokale til Odense Kommunes borgermøde om parken.

Her kunne naboer og andre stille spørgsmål og komme med synspunkter til parken og arkitektens ideer.

Vi synes også at kunne se en fordel ved at have let adgang til parken bag kirken – og til letbanen, så vi er positive over for at, der anlægges en sti. Vi er endnu i forhandling med Odense kommune, og har ikke nået at få det endelige forslag til aftale. Derfor kan vi ikke fremlægge det endelige forslag i dag, som annonceret i dagsordenen. I stedet vil menighedsrådet indkalde til ekstraordinær generalforsamling, når aftalen er klar til beslutning.

Foreningen af Grundtvigske Valg- og Frimenigheder afholdt et informationsmøde i november, hvor Jørgen, Claus, Henrik, Christina og jeg deltog. Det var godt at være så mange afsted, for det er vanskeligt stof at forstå. Foreningen har haft hjælp fra en advokat, til, med afsæt i de menigheder, der har haft besøg fra SKAT, at forstå, hvor der er hvilke steder, vi kan lave fejltrin, hvis ikke vi er opmærksomme på, at forstå, gøre og skrive det rigtigt.

Det er SKATs forståelse at et medlemsbidrag og et medlemskontingent ikke er det samme. At et medlemskontingent giver adgang til nogle ydelser og det ikke er fradragsberettiget.

Og når SKAT ikke kan se at der står at vi har et medlemskontingent, så må medlemsbidraget betragtes som sådan – og dermed er det ikke fradragsberettiget.

Det fradragsberettiget medlemsbidrag, skal ifølge skattereglerne være en frivillig indbetaling, hvis man skal opnå fradrag efter gaveparagrafferne i ligningsloven. Derfor har vi på den sidste opkrævning til medlemmerne i 2022 er bedt om et medlemskontingent på 100 kr. De er så ikke fradragsberettiget, det er til gengæld medlemsbidraget, som man som medlem af Odense Valgmenighed har valgt at betale, i stedet for at betale kirkeskat til sognekirken. Som der står beskrevet på kirkeministeriets hjemmeside: "Medlemmer af valgmenigheder betaler ikke kirkeskat, men skal til gengæld selv betale menighedens udgifter".

Så man vælger frivilligt at man vil høre til Odense Valgmenighed – og man forpligter sig frivilligt til at betale et beløb svarende til kirkeskatten til at dække menighedens omkostninger. Det kan man så gøre med fradrag, fordi vi som menighed er godkendt til at modtage gaver efter ligningslovens to gave-paragraffer.

Også i regnskabet vil medlemskontingent og de to typer medlemsbidrag være forskellige poster, så det er synligt for SKAT.

Alt dette betyder også, at der er nogle formuleringer i vores vedtægter, der skal justeres, for at man der kan se, at vi har forstået reglerne rigtigt. Det er begrundelsen for de forslag der er fremsat til vedtægtsændringer.

Angående vores medlemstal, så var status ved årsskiftet at vi i Odense Valgmenighed er 526 medlemmer. Vi er den 8. største af de 36 grundtvigske valg og frimenigheder – og den 3. største på Fyn. Vi hører til blandt de 28 af menighederne, der er faldet i medlemstal. Det er et generelt billede – et noget trist og også lidt foruroligende billede, som er svært at gøre noget ved.

Vi må håbe og bede om, at alle hjælper med at fortælle om, hvem vi er og hvad vi kan – og at det er en god idé at være medlem. Det er overraskende for mange at vi ikke får støtte og tilskud fra det offentlige. Vores økonomiske grundlag er alene medlemmernes beslutning om, at lade de penge, de ville have betalt som kirkeskat, tilfalde os.

Og hvis man kan lide at komme hos os, og ikke ønsker at være medlem, så er man altid velkommen til at støtte os med et gavebidrag. Men det er en balancegang – for der er ingen af os, der ønsker hverken at tigge eller missionere.

Hvis vi lige løfter hovedet og glemmer de ømme tær, så er der meget at glæde sig over. At få muligheden for at fordybe sig og blive inspireret på ny, er vigtigt i mange fag – og her især i et job som Ingers, hvor der skal tænkes mange tanker, perspektiver og fortolkninger uge efter uge til tekst efter tekst. Derfor har vi heller aldrig været i tvivl om, at det er en god idé at vi er medlem af Foreningen af Grundtvigske valg og frimenigheders orlovskasse. Det betyder, at vi som menighedsråd havde mulighed for at bevilge Inger orlov sidste sommer, så hun kunne køre i "Pit-Stop", få tanket på, og bliver inspireret på ny, og vi samtidig kunne få dækket udgifterne til vikar i perioden. Inger vil selv fortælle lidt om orloven i sin beretning.

Den anden positive oplevelse, der fulgte med orloven, var den hjælpsomhed jeg mødte, da jeg havde sat mig til skrivebordet en torsdag aften i forsommeren, for at finde vikardækning over sommeren. Jeg troede, jeg skulle til at bestige et bjerg for at få løst opgaven. Jeg skrev nogle mails med forespørgsler til forskellige præster. Jesper og Marianne Hougaard Larsen, Jørgen Flensted, og præsterne i de fynske valg- og frimenigheder. Næste dag kl. 10 var der vikardækning og bagvagtsdækning på plads for hele perioden. Jeg må sige, at det var med stor taknemmelighed for den hjælpsomhed jeg mødte, at jeg kunne gå weekenden i møde med oplevelsen af et bjerg, der var på størrelse med et muldvarpeskud.

Og samme oplevelse havde jeg, da Inger den 23. december blev akut syg med nethindeløsning.

Hvem kunne tro det den 23. december kunne lade sig gøre at skaffe vikarpræst til gudstjenesterne juleaften, juledag og nytårsdag. Også her var opgave løst på rekordtid – om end det krævede en hel del opkald. Men alle var hjælpsomme med at komme med forslag til, hvem jeg også kunne spørge. Vi må fra menighedsrådet

rette en stor tak til både de præster, der tog opgaven og dem, der hjalp videre til den næste.

Odense Valgmenighed "rækker ud" – som det hedder på moderne dansk – til mange samarbejder.

Vi samarbejder med Højskoleforeningen, med Kammermusik Odense, vi har en repræsentant i Odense Friskoles bestyrelse – og vi har en repræsentant i Folkekirkens tværkulturelle samarbejde FTS. Under eventuelt vil Marianne Lundsgaard fortælle lidt om Højskoleforeningen, Marianne Granvig om Kammermusik Odense og Malene Porsmose om samarbejdet med Odense Friskole. Vibeke Scheibye og hendes suppleant Elsebeth, som er vores repræsentant i FTS var desværre begge forhindret i at deltage i aften, men er nogen interesseret, er der en skriftlig beretning, som man kan læse.

Da vi kom til efteråret 2022, meddelte Carsten os, at han havde fået et nyt og større job i Haarby kirke. Det var med en tristhed, vi skulle sige farvel til det gode samarbejde og samspil, der har været mellem Carsten, Finn og Inger om at bygge gudstjenesterne op med et samspil mellem tekst og musik. Også på organistsiden har vi været godt hjulpet af vikarer. Især Carl-Aage Eliasson og Anette Haahr Jørgensen har været trofaste vikarer over et efterår og en vinter, hvor vi havde besluttet at udskyde en ansættelsesprocedure til foråret. Carl-Aage har vikarieret igennem flere år, og er godt kendt af menigheden, og Anette var flyttet til byen, og havde endnu ikke fundet noget fast. Men efterhånden var der en del, der spurgte om ikke vi bare kunne ansætte Carl-Aage. Derfor spurgte vi Carl-Aage, om han kunne være interesseret. Det kunne han, så vi bød til samtale og fik afklaret aftalerne om ansættelse. Derfor kunne vi med stor glæde bekendtgøre, at vi pr. 1. marts 2023 igen har en fast organist i Odense Valgmenighed, og vi kunne fejre det med en lille reception forrige søndag efter gudstjenesten.

Det er også dejligt at opleve, at vi er tilbage på niveau med deltagere i gudstjenesterne igen. Coronatiden har været hård ved mange, og der er en del af de trofaste medlemmer, der deltog i gudstjenesterne, der ikke er her mere. Der er stole, der er blevet forladt for altid.

Men det er som Corona-tiden nu er lagt bag os, og modet på at mødes og deltage er vendt tilbage. Det er dejligt at mærke, og det glæder og giver energi til os alle.

Det glæder os også at der er så mange, der gerne giver en hånd med. Hanne Staack er blevet tovholder på at kalde på frivillige til de konkrete opgaver, der skal løses. Og sikke en velvilje til at hjælpe til. Det sætter vi stor pris på.

Det var også til stor glæde, at der i juni kunne tage 40 personer afsted på den flere gange udskudte rejse til Gotland og Øland. Et rigtig godt arrangement med Ebba og Helene som rejsearrangører. Ca. halvdelen af deltagerne var medlemmer hos os og alle havde haft en dejlig tur.

I september havde Inger og jeg inviteret skoleledere og bestyrelsesformænd fra de grundtvigske friskoler i Odense til et møde om fremtidigt samarbejde. Det har der tidligere været, men også kaldte det på en genstart efter corona-tiden. Vi havde et rigtig godt møde, hvor vi oplevede en stor velvilje og lyst til at genetablere samarbejdet og til at genoplive den forbundethed, der historisk er imellem skoler og kirke. *Også dette vil Inger komme omkring i sin beretning.*

I eftersommeren bekendtgjorde biskop Tine Lindhardt, at hun ville fratræde som biskop. Vi blev hurtigt kontaktet og spurgt om vi ville være stillere for Mads Davidsen. Jeg tænkte, at skulle jeg være stiller for nogen, så ville jeg vide, at det var en kandidat, der var sig bevidst om betydningen af valg og frimenighedernes betydning i det kirkelige landskab. Derfor inviterede vi Mads Davidsen til et møde her hos os, hvor vi inviterede alle medlemmer og de andre fynske valg og frimenigheder. Det blev et meget fint møde, hvor Mads havde forberedt sig godt, og hvor der var en god spørgelyst. På den måde fik vi sendt en kandidat i valgkamp med en god fornemmelse i maven om, at vi ville blive husket, hvis han skulle blive valgt. Man kan sige det var at satse alle odds på én kandidat, men det var vores valg. Og nu skal det stå sin prøve. Men vi går en tid med Mads Davidsen som biskop i møde med en stor tiltro til, at han også vil have os i tankerne, når forandringens vinde blæser.

Årsmødet i foreningen af grundtvigske valg- og frimenigheder er i år i Norddjurslands valgmenighed den 20. og 21. maj. Der er lagt programmer frem i den lille stue og man kan læse om det på foreningens hjemmeside. Vi vil fra menighedsrådet opfordre mange til at tage med. Vi betaler deltagelsen – men kørsel og overnatning, hvis man ikke ønsker at sove på efterskolen, sørger man selv for. Tag med til Allingåbro og Vivild! Se hvad det er – for næste år er det vores tur, og vi får brug for mange gode kræfter og tanker om, hvordan vi kan lave et godt årsmøde for alle de grundtvigske menigheder. Vi har bestemt det kun er 1 dag – som bliver lørdag den 8. juni 2024.

Jeg vil hermed sige tak for ordet og her til slut rette en stor tak til Stine, som har valgt at takke af efter 9 år i menighedsrådet. Tak for de mange referater du, trods

rigelige mængder ord, har nedfældet til få sider efter hvert menighedsrådsmøde, og tak for din indsats og bidrag både med børnearbejdet og mange andre opgaver.